

1724.

1. Decker, Christoph. Buchern: De febre catarrhali benigna.
2. Fischerus, Johann Andreas: De sententia pestis synsp-
tica.
3. Fleischerus, Jo. Frideric.: De minorum restitutions
in integrum etis consuetibus majoribus pro-
ficua..
4. Arnold, Hugo Franciscus, Facult. juridical Decanus:
Lectori benevole s. p. d. (ad reputationem inaus-
dranni Caspari Schrammi invitat)
5. Arnold, Hugo Franciscus, Facult. juridical Decanus
Lectori benevole s. p. d. (ad reputationem inaus-
dranni Frideric. Fleischeri invitat)
6. Arnold, Hugo Franciscus, Facult. juridical Decanus
l. b. s. p. d. (ad reputationem Jo. Seb. Schimkleri invitat)

7. Hummel, Hugo Franciscus, Facult. juridicæ Decanus :
 l. b. o. p. d. (ad Disputationem inang. Johanni Michaeli
 Tentscheri inuitat)
8. Hummel, Hugo Franciscus, Facult. juridicæ ... Decanus
 lectori benevole s. p. d. (ad Disputationem inang.
 Gotthardi Tittelii inuitat) .
9. Mutschmann, ~~Friedrich~~ Christoph: De legum summa
 variarum natura et necessitate.
10. Pre, Jo. Fridericus: Theses inang. medicæ, quæ
 ex Hippocratis aphorismo XVII Sect. II de cibatione
 reconvalescentium deductas . . . publicè erudi-
 tum Discussioni submitte?
11. Pre, Jo. Fridericus: Theses inang. medicæ, quæ ex
 Hippocratis aphorismo V. Sect. IV de cante dantis
 purgantibus diebus canicularibus deductas . . . publicè

eruditorum Præsentatione submittit ?

^{a. b.}
12. Reinkens, Tob. Jac. De clericis, per abusum
officiorum parochialis, leges imperii atque tranquilla-
tatem publicam violante, et usque auctoritate.

2 Bensch

13. Schumann, Joan. Caspar: De successione conjugum
secundum statuta sive de conjugum portionibus sta-
tutaria generaliter considerata

14. Strecken, Cor. Wilh.: De juramento in litem
et in principis quod pro pupillis mater ejus
ad jurandum in litem etiam admittenda sit.

15. Strecken, Conradus Wilhelm: De juramento minore
Bonis

16. Strecken, Cor. Wilhelm: De jure simultaneæ
inventuræ in Saxonia West-acquisitione et
conservatione

1724.

17. Streit, Dr. Philippus Fac. juris Decanus l. b. s.
Casus patellorum inay. Caspari Gollubi Grabsii irritat)
18. Tengzell, Ernestus: De eo, quod iustum est circa prom-
nobilium.
19. Tengzell, Ernestus, Decanus ordinis Teutonum: irritat
... ad Dissertationem inay. Dr. Johannis Henrici
Albini irritat.
20. Tengzell, Ernestus; De pœnis defunctorum volunt-
tem non adimplentium
21. Tengzell, Ernestus, Facult. juris Decanus: program-
mate ... inaugurali lectorem benevol. certorem
facit de lectione cursoria et diss. inay. ... a Dr.
Samuel Christiano Hacken habentis.

23. Tengell, Ernestus: De arbitrio circa poenas.

2 script.

25. Tengell, Ernestus: De arbitrio circa poenas.

24. Tengell, Ernestus: Dissertatio inaug., qua observatio-
nes forenses circa remedia quaedam suspensiva
frustra exhibitae.

28. Tengell, Ernestus: De effecta inimicitiarum
capitalium in iure.

26. Tengell, Ernestus, Facult. iuridicae Decanus p. l. s. p. d.
cumque . . . programme inaug. certiorum fact
de die hora et loco . . . dissertationi inaugurali . . .
Dr. Ioan. Fridenri Rose . . . praefixo.

27. Tengell, Ernestus: De eo, quod iustum est in colla-
tione circa summas studiorum.

28. Tengell, Ernestus, Collegii iuridici . . . Decanus: et lect.
kurs. et dis. inaug. . . a Dr. Georgio Henrico Rosenbach.
→ habendas invitat.

29. Jungell, Emmerich, Collegii, iurist. -- Decanus.
 . . . iuratus ad audiendum lect. solemnem et discipulus
 mag. . . Dr. Joannis Casparii von Stiles.
30. Jungell, Emmerich Frummet: De fortuna Testium.
31. Teubner, Joh. Michael: De infirmitatibus
32. Treker, Joann. Philippus: De possessionibus, in iudicio
 possessionis succumbentibus.

to
h
o
i

26. 1724 11 52. 1
DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA,
DE

**FEBRE CATARRHA-
LI BENIGNA,
SIVE
QUOTIDIANA CONTINUA
VETERUM,**

QVAM
DIVINA GRATIA PRÆSIDE,
RECTORE VNIVERSITATIS AC PRO-CANCELLARIO,
*VIRO MAGNIFICO, MAXIME REVERENDO, PRÆNOBILI, AMPLIS-
SIMO ATQVE CONSVLTISSIMO,*

DOMINO
**CHRISTOPH. IGNATIO
DE GVDENVS, J. V. D.**

INSIGNIS ECCLES. COLLEG. S. SEV. CAN. CAP. ET SCHOLAST. EMINENT. AC
CELSISS. PRINC. ELECTORIS MOGVNT. CONSIL. ECCLESIAST. EJVSDEM-
QVE PER THVRING. IN SPIRIT. SIGILLIFERO;

IN ACADEMIA GERANA PERANTIQUA,
GRATIOSO FACULTATIS MEDICÆ CONSENSU,
PRO GRADU DOCTORIS
ET PRIVILEGIIS HUIC DIGNITATI COMPE-
TENTIBUS LEGITIME OBTINENDIS,
PUBLICO ERÛDITORUM EXAMINI SUBMITTIT
AUTOR ET RESPONDENS

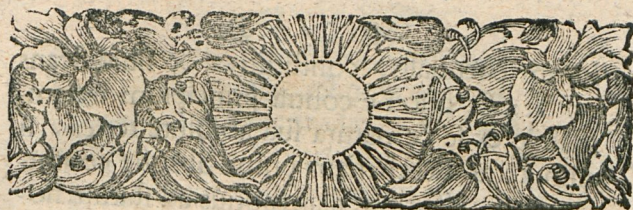
GODOFR. BALTHASAR DECKER,

MESERICIO-POLONUS,

Medicinæ Pract. Landsbergenf.

DIE XV. SEPTEMBRIS, ANNÓ MDCCXXIV.
IN AVDITORIO MAJORI COLLEGII MAJORIS, HOR. CONSVET.

ERFORDIÆ, Typis GROSCHIANIS, Acad. Typogr.

PROŒMIUM.

Roposueram utique mihi, loco
Dissertationis Inauguralis, the-
ma quoddam chymico-me-
dicum eligere, & quibus cir-
cumstantis ac rationibus aqua
in terram conversâ inveniatur, tam ex regno
animali, (scilicet ex genesi calculi humani tam
in pulmonibus, renibus, vesicula fellea, vesica,
imo podagra) quam ex ipsâ metallorum mix-
tione, Lectori benevolo ante oculos ponere,
& eo ipso per argumenta ab experientia de-
sumpta demonstrare, quod aqua per terram Bec-
cheri primam & principium phlogiston Stah-
lianum in terram conversâ, revera pars metal-
lorum

lorum essentialis, constitutiva & fluidificans existat: Et quod è contra principium inflammabile ex se & natura sua absolute terrea, si cum terra Beccheriana prima absque confortio aquæ misceatur, illam potius ad statum notabilis ad fluxum inhabilitatis, præcipue si abundanter concurrat, redigere deprehendatur. Et sicut porro cum firma omnino experientia conspirat, quod nihil in universo mundo ardere possit, ubi non principium inflammabile, nec non terra cum aqua mixta, præsto sint, metalla vero imperfecte mixta utique & ardeant & comburantur, hinc istarum rerum peritis, quid de perfecte, intime, subtilissime & proportionate mixtis metallis, (ubi omnia principia constitutiva ad perfectum statum terreum deducta reperiuntur) sperandum sit, judicare lubens submitto. De cætero me non fugit, quosdam dari Philosophos, & inter hos etiam noviore quendam Chymicum autorem, (laudabiliter alioquin attentum observatorem) qui statuunt, quod omnia ex aqua ortum suum traxerint, & quod elementa sint inter se convertibilia &c. Sed cum hujus asserti demonstra-

stra-

strationes planæ omnino adhuc deficiant, suo loco sententia hæc relinquenda. Licet enim veritati consentaneum sit, quod aqua converti possit & soleat in terram; terra vero in fluxum aqueum, imo in statum plane inflammabilem deduci, (quanquam ex se & sua natura omni inflammationi & fluiditati resistat) e contra principium inflammabile, summe mobile, ad naturam immobilem, terream, fixam, inflammationi & fluxui resistentem, utique redigi possit: Interim tamen quam longissime à conversione, transmutatione Elementorum & principiorum mutua hæc adhuc absunt: De facto nempe videmus, quod licet principia intime inter se misceantur, nihilominus unumquodque pristinam & sinceram sui ipsius, tam in separatione quam combinatione, servet naturam, aqua enim per terras in terram redacta, atque terris mixta, nihilominus in hac intima sui mixtione, & fluiditatis pristinae certum gradum, imo mobilitatis & volatilitatis sibi proprium alioquin genium, sub certis respectibus, experimenta, cum attentione facienti abundanter demonstrabit. Sed missis hisce tan-

quam huc non spectantibus, paucis occasio exponenda, qua inductus fui, loco thematis jam memorati chymico-medici, aliud plane medicum nunc eligere. Contigit quippe circa initium præteriti mensis Augusti, me feбри quadam catarrhali benigna ex improvīso corripī, eaque inter spem & metum, variis modis affligi; & sane haud parum metuebam, ne materia peccans subtilis, putredinosa, salino sulphurea, & mixtionem & motum humorum meorum plane inverteret, hoc est me morti traderet. Divinæ verò & infinitæ bonitati, æterna sit laus & gloria, quod rebus meis hoc tempore quam maxime afflictis, afflictiones superaddi clementissime prohibuerit, atque vitam meam salvaverit. Et quia durante hoc morbo, propria sed dolorosa experientia, varia notatu vere digna mihi obvenerunt, hinc placuit materiam hanc de febre catarrhali hic pervolvere, & observata reliquo discursui adjicere. De cætero animatus precor, quo levidensis hic labor in Divini Nominis gloriam, ægrorum languentium solatium, atque artis nostræ Medicæ sacræ aliqualè incrementum cedere queat.

§. I.

§. I.

Vix me continere possum, quin in transitu quasi, de sensibilitate principii vitalis & quidem in statu virentis sanitatis, circa futuros, & interdum mirum quantum procul adhuc distantes, morbos, verbum hic in medium proferam. Res sane inter omnes populos nota atque trita. Mihi interim sufficiat historiam nudam verbo allegasse.

§. II.

Sed ad rem, & quidem eâ qua fieri potest brevitate, præstat enim paucis multa, quam multis pauca dicere, atque Lectori & sibi ipsi tempus perdere. Febris ergo Catarrhalis benigna (malignam enim hic tangere non vacat) Febris est continua, cujus auxilio natura humana, per motus tamen maxime placidos, materiam morbificam lymphæ inprimis innidulantem, subigere, corrigere, atque per secretiones successivas, assiduas nihilominus, intra spatium dierum septem, vel quatuordecim, exterminare allaborat.

§. III.

Materiam peccantem, quoad ipsius figuram, structuram, magnitudinem, accurate describere, atque rationes veras allegare hic velle, quare natura in expellendo morbo tantopere numeros dierum septenarios amet, ultra nostras, & forte etiam aliorum (ni affectare velint) vires existit. Recordor enim moniti illius Beccheriani in loco quodam Physicæ suæ subterraneæ
 sic

fic dicentis: De omnibus rebus rationes reddere velle (vel se posse reddere, affectare) est cum recta ratione insanire.

§. IV.

Febris hæc licet tam hyemali, quam verno & æstivo tempore, sub diversis tamen symptomatibus compareat, interim solet ut plurimum versus æquinoctium autumnale, circa noctem cum horrore ac spasmis musculorum dorsi tensivis patientem aggredi. Horrorem mox sequitur æstus, per totam insequentem noctem & interdum etiam diutius durans. In plurimis tamen ægris, accedente hora nona, vel decima, notabiliter solet imminui. Primis tribus vel quatuor diebus æstus plerumque absque sudore deprehenditur, quod tamen elapsa hac periodo in contrarium se exserit. Patientes enim quovis tempore matutino, cum magno suo solatio, post decrementum febrilis æstus lenem sudorem erumpentem sentiunt, quo etiam ipso, febris cum omnibus suis symptomatibus successive decrescit, ac tandem præterlapso septem vel quatuordecem dierum spatio evanescit. Quodsi vero patiens per impatientes jectigationes, refrigerationes, frigidum potum, successum sudoris impediatur, nemo miretur, si morbus inde cum subsequenter variis pessimis symptomatibus protrahatur.

§. V.

Somnum paucum, appetitum prostratum, pulsus naturali frequentiore, vires imminutas hic adesse nemo mirabitur. Et si intempestiva, vel etiam frigida ciborum ingestio, ægro nostro placuerit, quid mirum

rum, si postmodum cardialgiæ cum vehementissimis vomendi conatibus presso pede, cum maxima & ad oculos patente virium prostratione, subsequantur. Circa vesperam morbum hunc augeri in vulgus notum. Urina ordinarie aurantii est coloris cum sedimento rosarum colorem æmulante &c. In aliquibus tamen ubi diarrhœa accessit, observare hæc non licuit, qui alvi fluxus ni excedat, morbum leniorem reddere solet.

§. VI.

In plurimis observatur dolor capitis, imo coryza & tussis, cum catarrho fauces & uvulam molestante. Nonnullos etiam angustia pectoris infestare solet. Motus catarrhales versus thoracem, collum, per diarrhœam præsertim vehementem leniri, imminui vel interdum plane tolli, nemo in dubium vocabit. Observavi etiam quod catarrhus faucium in primo septenario vel circa initium secundi se exserens, licet post superventum diarrhœæ copiosioris cessaverit, nihilominus cessante diarrhœa, sub schemate coryzæ non solum rursus redierit, sed etiam morbo jam profigato per aliquot hebdomadas continuaverit. In quibusdam subjectis, per contagium infectis, initium morbi per dolores capitis, leniores tamen & quasi prementes, neque diu continuantes, se exserit, qui dolores per aliquot dies circa vesperam vel noctem redeunt, sed absque coryza vel tussi. Circa tertiam vero noctem, vel vesperam, non solum dolores capitis graviores, sed etiam horror cum subsequente & per noctem continuante æstu, patientem invadere solent.

B

§. VII.

§. VII.

Si originem morbi spectamus, fateri utique debemus, quod quandoque per contagium propagetur, & sane interdum ab ejusmodi subjectis, qui lecto non tententur, vel ordinario more febrem dictam experiuntur. Qui vero tussi cum coryza laborat, omnino caveat, corpus hoc ipso tempore febricula quadam levi infestatum, refrigerationi exponere, vel vigiliis indulgere, utrumque enim morbum augere, & non raro febrem ordinariam catarrhalem producere solet. Idem nonnunquam experiuntur, qui corpus per motum vehementiorem calefaciunt, & subito postea refrigerant. Interim subjecta huic feбри præ aliis obnoxia, habitus corporis succulentioris, quales sunt phlegmatici vel sanguineo phlegmatici, existere, & homines affectibus catarrhalibus aduetos, facile patet.

§. VIII.

Medicationem quod spectat, omne omnino pharmacum superat ordinatum patientis, tam quoad animum quam corpus, regimen. Sed dolendum quod homines sanum sanè hocce consilium affectibus suis miseris occæcati raro audiant, multo minus admittant, sed quia decipi volunt, levi more sibi persuadent, in curatione morborum potissimum & vix non totum punctum versari in applicatione remediorum therapeuticorum numerosorum. Quod vero aliquando ab iis quorum interest, in hoc perquam noxio & mortali sæpe errore fulciantur, ego minime contradixerim.

§. IX.

Omni ergo ratione æger noster, tranquillitati, continentiae, patientiae studeat, atque piis precibus à Deo bona hæc spiritualia petat, quo rationem sanam atque Medici consilia sana corrupto suo appetitui præferre possit. De cætero hypocausta hyemali vel alio quovis tempore nimis concalescenda, nec non abundantiam stragulorum plumaceorum prudenter prohibeat. Nullo enim hic opus est anxio & per torturas quasi expresso copioso sudore, sed leni tantum & quasi sua sponte proveniente madore, & hic omnino subsequetur, si evitaverit inquietas jectigationes, artuum & corporis denudationes, refrigerationes, potum frigidum, præsertim illo tempore cum imminuto æstu versus tempus matutinum lenis sudor provenire solet. Certum enim est hac ratione periculosa symptomata non solum averti, sed etiam febrem ipsam successively decrescere, atque elapso primo vel secundo septenario plane cessare. Plurima insuper exempla, hoc ita revera se habere, confirmant. dum pauperculi & plebeji homines, medicamentis pretiosis & speciosis destituti, non solum hunc, sed longe graviores acutos morbos, feliciter superare deprehenduntur.

§. X.

Et sicut refrigerationes impatienter admittæ, omnino materiam peccantem intra corpus retinent, ac naturam, ne noxia sibi exterminare possit, infeliciter prohibent, & sic febres lentas causari solent, sic regimen nimis calidum, sive per hypocausti æstuantis &c. sive per medicamentorum stricte & in notabili gradu

diaphoreticorum, sanguini insignem æstum conciliantium, usum, id fiat, patientes non raro in febres malignas petechiales, deliria, pleuritidem, aphthas, anginam, ad minimum in gravissimam cephalalgiam conjicere solet.

§. XI.

Hinc sufficiunt remedia, quæ motus febriles leniores, una cum excretionem materiæ peccantis, per lenes sudores promovent. Essentia alexipharmaca Stahliana, vel Essentia scordii cum Essentia pimpinellæ umbelliferæ albæ anatica proportione remixta, & tempore matutino ad guttas quadraginta exhibita, Deo benedicente, omnino hoc præstare poterunt. In cujus defectu, mixtura simplex itidem egregie se gerit. Cum enim satis certum sit causam hujus febris in vitio atque stasi lymphæ consistere, rationi utique consentaneum est, talia etiam remedia adhiberi debere, quæ lympham corrigant, præparent, quo natura per motus febriles materiam noxiam eo melius expellere possit.

§. XII.

Ad æstum febrilem temperandum & placidam diaphoresin porro promovendam, notus pulvis ex anatica dosi nitri optime crystallisati, concharum acido citri vel tartaro saturatarum, (in defectu vero talium, etiam prodesse possunt simplices) atque antimonii diaphoretici, ad grana viginti versus horam nonam ante- & tertiam vel quartam pomeridianam, & tandem versus noctem, exhibitus optime se geret. Postquam etiam cuilibet ad sensum communem patet, quod

quod per continuatam transpirationem atque successivum sudorem, plurimum humoris utique amittatur, hinc omnino ægro injungendum, ut per potum tepidum humorem amissum resarciat, quo diaphoresis placida eò melius etiam continuari, atque lympha viscida dilui possit.

§. XIII.

Alvi adstrictio cum plurima periculosa symptomata, nempe comata & deliria secum ferat, omni meliori modo præcavenda & tollenda. Decoctum prunorum, passularum, imo mucilago hordeacea una cum potu sufficiente maxima securitate adhiberi poterunt, etiam clysteres emollientes addito stimulo pauciori salino, vel manna aut pilulæ Stahlianæ &c. Caveat interim Medicus ne alvum irriter, diarrhœam vehementiorem, & vires summopere exhaurientem, excitet, id quod mense Augusto præ aliis temporibus attendendum.

§. XIV.

Satis namque constat, quod natura maximopere hoc mense ad diarrhœas, & interdum satis enormes, ac dysenteriam æmulantes, facilis atque prompta sit. Hinc æger studiose evitet potum frigidum, quam maxime vero fermentantem fæculentum, haustus majores, poma, &c. Minime interim negamus, quod diarrhœa in hac febre, licet etiam in statu eveniat, si sit moderata, absque tenesmo & torminibus vel aliis doloribus, nihil periculosi præfagiat, si tamen ad excessum inclinat, atque naturam viribus morbo debel-

lando necessariis exhauriat, quis, peto, prudens non de ipsius moderatione sollicitus fuerit?

§. XV.

Interim nec opiata, nec positive adstringentia, tuto hic adhiberi possunt. Usus corticis chacarillæ, si post quatuor horas, continuando donec decrefcere inceperit diarrhœa, ad grana sex vel decem, addito etiam supra dicto pulvere nitroso, ex conchis ac antimonio diaphoretico constante, exhibeatur, inter remedia securiora connumerari solet. Essentia gentianæ rubræ & corticis chacarill. si illius una, hujus vero duæ partes, miscendo, una ad guttas triginta, quadraginta assumantur, etiam laudabilem usum præstat, pro ratione tamen circumstantiarum, dosis est repetenda. Suadent nonnulli in hoc casu adhibere Essentiam alexipharmacam, eique interponere moderatum usum pulverum nitrosorum cum crystallo montana, sed quod crystallum mont. concernit, an bene pura, limpidissima, & ab omni metallica adstringente miscela libera, pleno cum fructu atque securitate adhiberi hic possit, attestante hoc Beato Dno Doct. Nentero, atque Dno Doctore Junckero, meam hic allegare experientiam non possum. Gummi arabicum, quia in aliis diarrhœis optimo cum successu absque omni adstrictione vasorum, aut motuum naturæ turbatione adhibetur, & hic quid valeat, sine timore, tempestive tentari potest.

§. XVI.

De cœtero rationi à priori consentaneum est, quod usus aquarum diversarum analeptico-tonico
sto.

stomachicarum, (leniorum tamen) absque fructu in hoc casu vix esse possit, sed dolendum quod in officinis ut plurimum tam exigua in ejusmodi aquis existat vis specifica, inutilis vero phlegmatis tanta copia, ut effectus etiam vel paucus vel sæpe plane nullus, inde subsequi possit. Exemplum habemus planum in spiritu vitrioli, hic enim si purus est, maxime corrosivos, intra corpus humanum assumtus, edit effectus, cum phlegmate verò copioso permixtus, longe aliter se gerit, cum notum sit, quod pro medicina plebejorum publice vendatur. Notum porro est quod maxima pars in ejusmodi vegetabilibus consistat in sterili phlegmate, minima vero in virtute specifica, arti plane inimitabili, si ergo destillatio tamdiu continueatur, donec paucissima specifica Essentia copioso phlegmate suffocetur, nimis late in accedente aqua extendatur, quid mirum, si postmodum omnis virtus specifica maximam partem iners reddatur. Ego sane bona fide, quantum observavi, attestari possum, quod mixtura quædam aquarum destillatarum, constans ex aqua melissæ præter propter uncias quatuor, ex cerafor. nigr. dulcium, uncias tribus, flor. tilix, scordii, scorzonæ, veronicæ aa. ꝑj. & aqua cinamomi cydoniata præter propter ꝑij. præ aliis medicamentis in enormi mea diarrhœa, promptissimum, tutissimum, atque jucundissimum auxilium præstiterit. Sciendum tamen quod pauciori phlegmate imbuta erat hæc mixtura. Nec hoc prætermittendum, quod diarrhœæ cessatio circa diem decimum tertium eveniebat, cum subsequente quidem alvo segniore, attamen cum euphoria.

§. XVII.

§. XVII.

Aqua supradicta cinamoni, vero succo pomorum cydoniorum superfunditur, per aliquod tempus digeritur, ac tandem destillatur, ante usum probè agitando, misceri debet, solet enim propter suam oleositatem semper superficiem mixturæ petere. Et sciendum quod hac ratione (per fermentationem nempe) etiam aliæ in medicina, non contemnendum effectum præstantes aquæ, parari possint, & soleant; Mixturæ nominatæ pro lubitu post unam atque alteram horam, cochlear unum vel duo exhausti. Interim satis certe affirmare non ausim, num penes hujus mixturæ usum, non etiam unicam dosin supra memoratæ Essentiæ, (ex cascarill. & Gentian. rubr. Tinctur. invicem mixta) adhibuerim. Quicquid vero hujus fuerit, certus omnino sum, quod unica dosis Essentiæ hujus, diarrhœam enormem tollere minime potuisset. Fluxus alvi enim perquam frequens erat, & interdum singulis horis plus una vice compellebat, etiam ferme per sex dies jam duraverat. Excrementa nidorem referebant semi putridum olei lini odorem æmulantem, tamen absque torminibus & tenesmo quæ tamen in dysenteria vera emanere non solent.

§. XVIII.

Quod sudor lenis hac in febre maxime sit proficius, cuius satis monuimus, sed ubi diarrhœa patientem corripit, & per frequentes alvi depositiones corpus frequenter refrigeratur, vix possibile est, illum juste procedere posse, hinc patinæ illæ supposititiæ, (Bettstüßseln/ die man unterschieden kan) in symptomate dicto, eximiam præstabunt opem.

§. XIX.

Venefectionem nec utilem nec necessariam hic esse, experientia satis docet. Circa expectorantia notandum, ne plus justo adhibeantur, quia facile solent majorem quam putamus, ad pectus affluxum invitare, atque pulmones in periculum ulcerationis conjicere. Interim si tussis urget, poterunt cum modestia adhiberi: Sperm. cet. liquirit. coct. syrup. tussilag. oleum recens amygdal. dulc. &c. aquam hyssopi etiam recordor egregio cum successu me exhibuisse. Vitanda etiam sunt absorbentia terrea crassiora e. g. cornu cervi ustum, terræ sic dictæ sigillatæ, vel potius martiales adstringentes. Quia enim constat quod motus febris non suffocandus, sed pro eliminatione materiæ morbificæ juste conservandus sit, hinc per se patet, quod adstringentia nihil certius hic efficient, quam ægrum ad febrem lentam & hecticam disponere. Et quanquam absorbentia si justa ratione exhibeantur, hic omnino utilia esse possint, præsertim acidocitri saturata & subtilata; attamen tam ipsorum quam refrigerantium nimius usus vel abusus evitandus venit, ne motus febriiles, salutari plane à naturâ sine excitati, perversè supprimantur.

Caute etiam se gerunt infecti illi, qui si cephalalgiam vel etiam horrorem quendam levem sentiant & reminiscantur se cum quodam hoc morbo laborante patiente conversatos esse, in aerem liberum prodire omnino abstinere & potius lecto se includunt, transpirationem promovent, lenem sudorem, madorem

expectant, pro quo scopo supra nominatus pulvis ex
 O, conch satur. Antimon. diaph. siter per diem ad grana
 xx assumatur, inservire potest. Ditiore loco con-
 charum, cum reliquo dicti pulveris margaritas orient.
 pptas, absque saturatione, usurpare possunt: Mini-
 me enim illorum sententia probanda, qui margarita-
 rum substantiam non aliam quam concharum esse,
 evincere satagunt. Qui tussim & coryzam adstrin-
 gentibus tractant, & sic naturæ vias suas pro emun-
 ctoriis inservientes præcludunt, eidem periculo, febrem
 incurrere, subjacent. Quædam subjecta tussis circa
 vespertinum tempus magno impetu aggreditur, adeo
 ut etiam de aliquali inflammatione imminente metu-
 endum sit, huic scopo emulsio è semine cardui mariæ,
 si versus illum aggressum adhibeatur, (quæ reliquo me-
 dicamentorum usui tamen etiam interponi potest)
 egregie conducere solet. Interim maxima & hujus
 symptomatis cautela in hoc sita est, ut patiens omnem
 artuum denudationem, inquieram jectigationem, evi-
 tet (quod etiam in angoribus hujus morbi intercur-
 rentibus valde commendandum.) De calidioribus
 hypocaustis, stragulis, medicamentis, (quibus succina-
 ta & lignorum essentias omnino jungere possumus)
 quæ omnino ejusmodi angustias parere solent, supra
 monuimus, pro somno conciliando, symptomatibus
 sedandis, optata nil boni conferunt, hinc evitanda,
 motus febriles enim necessarios imminuunt, humo-
 res tenaciores reddunt. Devicto tandem morbo, aer
 præferim frigidus per unam vel alteram hebdomadam
 evitetur. Sudores versus tempus matutinum sponte
 quasi

quasi prodeuntes, per jeſtigationes ne reprimantur, nec etiam per intempſtivum calorem augeantur. Et ſi durante morbo æger diarrhœa affictus fuerit, per aliquot adhuc hebdomadarum ſpatium, à pomis &c. abſtineat neceſſe eſt, facile enim ſolet recurrere. Stomachum etiam nimis quam decet cibis onerare caveat, & interdum horulam unam vel mediam ante cibandum, de mixtura ſupra laudata ex Eſſentia chacarrill. & gentian. rubr. conſtante pro roborando ſtomacho & reliquis viſceribus guttas quadraginta circiter aſſumat (ſi diarrhœa laboravit.) Aliquando etiam ſupra nominatus pulvis ex nitro, conch. antim. tempore matutino in uſum trahi poteſt, de cœtero à vigiliis abſtineat, ſomno indulgeat, ſic vires amiſſæ redibunt, & paterna hæc caſtigatio ab ægro perpeſſa, in poſterum monſtrabit ea evitare, quæ morbos pariunt. Tandem Divinam miſericordiam ſupplices veneramur, ut exiguum hocce noſtrum ſpecimen ita beare velit, quo ſub ſalutari applicatione, miſeriæ proximi conſulatur, atque Nomen Æterni Adjutoris in ſecula ſeculorum humilima laude deprædicetur.

F I N I S.

C O R O L L A R I A.

I.

Neglecta vera morborum hiſtoria, & falſa & manca hinc oritur doctrina pathologica.

C 2

II. An-

II.

Antequam Medicus rationalis speculetur, quid in oeconomia corporis humani fieri possit, omnino de iis quæ actu fiunt, prius instructus sit, necesse est.

III.

Materia peccans cum motibus naturæ peccantibus, frequentius quam forte creditur, in praxi quotidiana confunditur.

IV.

Cum plures dentur morbi tam acuti quam chronici, qui pro fundamento materiam quandam peccantem contagiosam, lymphaticis humoribus potissimum innidulantem, habent, hinc prudens quilibet utique differentiam specificam talis materiæ admittat necesse est.

V.

In morbis malignis particulas contagiosas, subtilissimo nudo halitu per aerem dispersas, homines inficere, satis constat, hinc quid de earum figura atque textura, adhibitis etiam optimis instrumentis atque requisitis, innotescere possit, liquido patet.

VI.

Particulæ individuæ, compositæ indolis, tantæ sunt subtilitatis, ut omnes sensus fugiant, tanto magis mixtæ atque simplices.

Erfurt, Diss., 1724

X 2386 980

ULB Halle

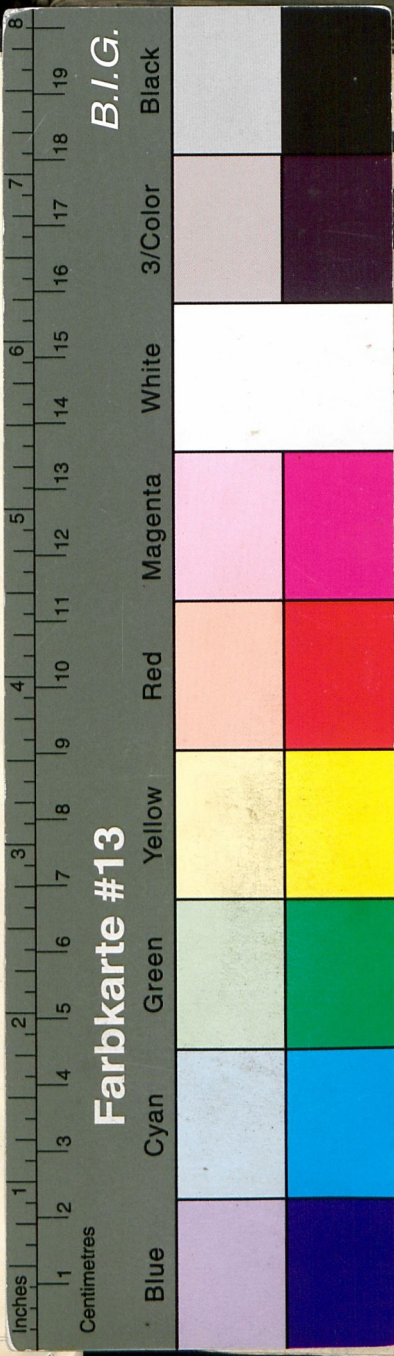
3

007 017 499

VD 18

B.I.G.

Farbkarte #13

26. 1724 11 52. 1

TATIO INAVGVRALIS MEDICA,
DE
**E CATARRHA-
LI BENIGNA,**
SIVE
**DIANA CONTINUA
VETERUM,**

QVAM
INA GRATIA PRÆSIDE,
NIVERSITATIS AC PRO-CANCELLARIO,
D, MAXIME REVERENDO, PRÆNOBILI, AMPLIS-
SIMO ATQVE CONSVLTISSIMO,

DOMINO
**STOPH.IGNATIO
BYDENVS, J.V.D.**

OLLEG. S. SEV. CAN. CAP. ET SCHOLAST. EMINENT. AC
ECTORIS MOGVNT. CONSIL. ECCLESIAST. EJVSDEM-
PER THVRING. IN SPIRIT. SIGILLIFERO;
EMIA GERANA PERANTIQUA,
ACULTATIS MEDICÆ CONSENSU,
GRADU DOCTORIS
GIIS HUIC DIGNITATI COMPE-
IBUS LEGITIME OBTINENDIS,
VDITORUM EXAMINI SUBMITTIT
AUTOR ET RESPONDENS

BALTHASAR DECKER,
MESERICIO-POLONUS,
Medicinæ Pract. Landsbergens.
SEPTEMBRIS, ANNO MDCCXXIV.
MAJORI COLLEGII MAJORIS. HOR. CONSVET.
Æ, Typis GROSCHIANIS, Acad. Typogr.